

ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

(PDPA) : กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ*

Factors affecting the awareness of Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019):

A case study National Intelligence Agency Officers

วสันต์ ปราชญ์ศิลป์**

Wasan Prachsin

6514830033@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ (4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) โดยเฉพาะช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีการตระหนักรู้พระราชบัญญัติที่แตกต่างกัน 2) ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ 2.1) ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคล 2.2) ด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์และยังแสดงถึงความผันแปรที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติฯ 3) ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ 3.1) ผู้บริหารของหน่วยงาน 3.2) กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน มีความสัมพันธ์และยังแสดงถึงความผันแปรที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติฯ 4) ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่ 4.1) เทคโนโลยี 4.2) นโยบายของรัฐบาล 4.3) สื่อมวลชน มีความสัมพันธ์และยังแสดงถึงความผันแปรที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติฯ

คำสำคัญ: การตระหนักรู้ ; สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

Keywords: Awareness ; National Intelligence Agency, PDPA

* บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) : กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

** นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ในปัจจุบันข้อมูลเป็นสิ่งทีภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลส่วนใหญ่ที่ภาครัฐและเอกชนมีการเก็บรวบรวม คือ “ข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งเป็นสิ่งจะนำมาประมวลผลได้หลากหลายเพื่อขับเคลื่อนองค์กรตั้งแต่ระดับปฏิบัติการจนถึงระดับนโยบาย แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงต่อการละเมิดความเป็นส่วนตัว ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (Personal Data Protection Act: PDPA) เมื่อ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2562 แต่มีการบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบเมื่อ 1 มิถุนายน พ.ศ.2565 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกฎเกณฑ์และมาตรฐานสำหรับหน่วยงานรัฐและภาคเอกชนในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วน ทำให้หน่วยงานภาครัฐต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และปรับปรุงการบริหารจัดการและกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนมีจุดมุ่งหมายให้หน่วยงานส่งเสริมการตระหนักรู้เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ พระราชบัญญัติฯ ก็มีการยกเว้นการบังคับใช้แก่หน่วยงานที่มีภารกิจด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ แต่หน่วยงานเหล่านั้นยังคงต้องปฏิบัติตามในเรื่องของการกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลให้มีความเหมาะสม ในการนี้สำนักข่าวกรองแห่งชาติ (สขช.) ซึ่งมีภารกิจด้านความมั่นคงและเข้าข่ายได้รับการยกเว้น จึงต้องมีการทบทวนแนวทางการบริหารจัดการและกระบวนการทำงานด้านข้อมูลส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งต้องส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญ มีความเข้าใจ และสามารถนำหลักการของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มาปรับใช้กับการปฏิบัติราชการตามเหมาะสม ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอันได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
2. ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

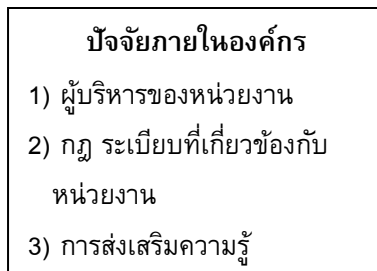
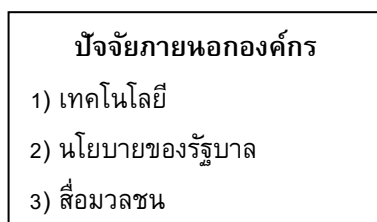
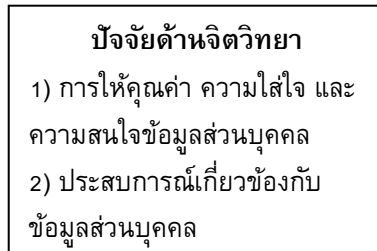
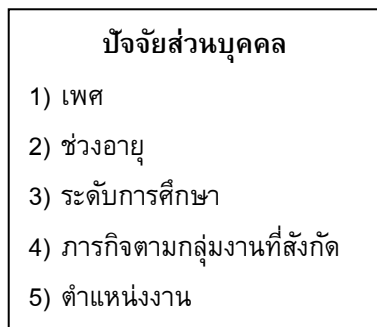
3. ปัจจัยภายในองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

4. ปัจจัยภายนอกองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

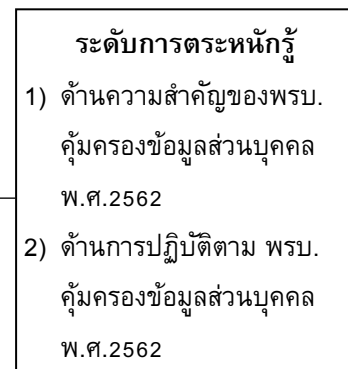
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักรู้ของ ทะเนงคักดี ประสบกิติคุณ (2535 อ้างถึงใน กรรณา วัชระธำรงกุล, 2552, หน้า 27) 7S McKinsey (อ้างถึงในวิโรจน์ ก่อสกุล, 2566ก, หน้า 9 – 11) และแนวคิดสภาพแวดล้อมขององค์กรของณัฐพันธ์ เขจรนนันท์ (2551, หน้า 13 – 15 อ้างถึงในวิโรจน์ ก่อสกุล, 2566ข, หน้า 79 – 80) มาปรับใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเป็นแบบผสม (Mixed Methods Research) ประชากรคือข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำนวน 734 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (1973, อ้างถึงใน เฉลิมพล ศรีหงษ์, 2566, หน้า 23) ที่มีระดับความเชื่อมั่น 93% ได้จำนวน 160 กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารประกอบการเรียน กฎ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเด็นคำถามให้มีความเหมาะสม จากนั้นจึงได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มาคำนวณหาค่า Cronbach's alpha โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ กำหนดเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.70 ขึ้นไป แบบสอบถามชุดนี้คำนวณได้เท่ากับ 0.883 ทำการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามออนไลน์ Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed Methods Research) จึงมีแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ในการวิจัยเชิงปริมาณจะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS มาวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการวิเคราะห์มาอธิบายด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentages) อธิบายปัจจัยส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายข้อมูลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร รวมทั้งระดับการตระหนักรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การวัดค่าเฉลี่ยเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบ Best (1981 อ้างถึงในนริศา จันท์เกษ, 2558, หน้า 49) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 เท่ากับ ระดับมากคะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 เท่ากับ ระดับค่อนข้างมาก คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 เท่ากับ ระดับปานกลางคะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 เท่ากับ ระดับค่อนข้างน้อย และคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 เท่ากับ ระดับน้อย
2. ประมวลผลจากข้อมูลสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เพื่อทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้คือ T tests เพื่อหาค่าเฉลี่ยของตัวแปรหนึ่งระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (เฉลิมพล ศรีหงษ์, 2566, หน้า 79 - 84) และทดสอบสมมติฐานด้วยความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม จากนั้นจะวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างตัวแปรด้วยการทดสอบแบบ LSD (เฉลิมพล ศรีหงษ์, 2566, หน้า 85 - 88) รวมทั้งการทดสอบทางสถิติแบบการถดถอยพหุแบบ Enter (Multiple regression analysis) (เฉลิมพล ศรีหงษ์, 2566, หน้า 94 - 98) เพื่ออธิบายความแปรผันของตัวแปรตามซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ
3. นำเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาแยกแยะและสรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำมาอธิบายประกอบการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.4 มีช่วงอายุ 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.8 มีระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 55.6 อยู่ภาคการกิจบริหาร คิดเป็นร้อยละ 36.9 มีตำแหน่งประเภทวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 78.1 และมีระดับของตำแหน่งงานอยู่ในระดับชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 38.1 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง 160 กลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง		
1.เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	87	54.4
หญิง	73	45.6
รวม	160	100.0
2.ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-29 ปี	17	10.6
30-39 ปี	70	43.8
40-49 ปี	36	22.5
50 ปีขึ้นไป	37	23.1
รวม	160	100.0
3.ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	5.6
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	89	55.6
ปริญญาโทขึ้นไป	62	38.8
รวม	160	100.0
4.ภารกิจตามที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
ภารกิจข่าวกรองและต่อต้านข่าวกรองในประเทศ	45	28.1
ภารกิจข่าวกรองและต่อต้านข่าวกรองต่างประเทศ	24	15
ภารกิจข่าวกรองและต่อต้านข่าวกรองทางเทคนิค	32	20
ภารกิจบริหาร	59	36.9
รวม	160	100.0
5.ตำแหน่งงาน		
5.1 ประเภทของตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทั่วไป	32	20
วิชาการ	125	78.1
อำนวยการ	3	1.9
รวม	160	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง		
5.2 ระดับของตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ปฏิบัติงาน	4	2.5
ชำนาญงาน	28	17.5
ปฏิบัติกร	48	30
ชำนาญการ	61	38.1
ชำนาญการพิเศษ	16	10
สูง	3	1.9
รวม	160	100.0

2. **ปัจจัยด้านจิตวิทยา** ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ 4.54 และสามารถพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย คือ 4.67 และ 2) ด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย คือ 4.41 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ปัจจัยด้านจิตวิทยา	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับ
1.ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคล	4.67	.64	มาก
2.ด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล	4.41	.71	มาก
รวม	4.54	.62	มาก

3. **ปัจจัยภายในองค์กร** ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ 4.15 และสามารถพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย คือ 4.3 2) ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย คือ 4.14 และ 3) ด้านการส่งเสริมความรู้ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.07 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยภายในองค์กร

ปัจจัยภายในองค์กร	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับ
1.ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน	4.3	.88	มาก
2.ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน	4.14	.88	ค่อนข้างมาก
3.ด้านการส่งเสริมความรู้	4.07	.8	ค่อนข้างมาก
รวม	4.15	.78	ค่อนข้างมาก

4. **ปัจจัยภายนอกองค์กร** ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ 4.04 และสามารถพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยโดยรวม คือ 4.32 2) ด้านนโยบายของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยโดยรวม คือ 4.01 และ 3) ด้านสื่อมวลชน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม คือ 3.79 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัจจัยภายนอกองค์กร

ปัจจัยภายนอกองค์กร	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับ
1.ด้านเทคโนโลยี	4.32	.79	มาก
2.ด้านนโยบายของรัฐบาล	4.01	.79	ค่อนข้างมาก
3.ด้านสื่อมวลชน	3.79	.86	ค่อนข้างมาก
รวม	4.04	.62	ค่อนข้างมาก

5. ระดับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย คือ 4.32 และสามารถพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีค่าเฉลี่ยโดยรวม คือ 4.33 และ 2) ด้านความสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีค่าเฉลี่ยโดยรวม คือ 4.3 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ระดับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD	ระดับ
1.ด้านความสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562	4.3	.66	มาก
2.ด้านการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562	4.33	.66	มาก
รวม	4.32	.62	มาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	Sig.
1. เพศ	1.712		0.089
2. ช่วงอายุ		4.746	0.003
3. ระดับการศึกษา		2.375	0.096

4. ภารกิจตามกลุ่มงานที่สังกัด	2.382	0.072
5. ตำแหน่งงาน		
5.1 ประเภทของตำแหน่ง	0.516	0.598
5.2 ระดับของตำแหน่ง	1.470	0.203

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางข้างต้น ตัวแปรเพศจะใช้การวิเคราะห์แบบ T-test ส่วนตัวแปรอื่นจะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ พบว่า มีเพียงปัจจัยช่วงอายุเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) แตกต่างกัน จึงต้องทำการทดสอบรายคู่โดยใช้ Post Hoc แบบ LSD ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ Post Hoc ด้วยวิธี LSD

(I) ช่วงอายุ	(J) ช่วงอายุ	Mean Difference			95% Confidence Interval	
		(I-J)	Std. Error	Sig.	Lower Bound	Upper Bound
20-29 ปี	30-39 ปี	.27815	.16402	.092	-.0458	.6021
	40-49 ปี	-.02397	.17851	.893	-.3766	.3286
	50 ปีขึ้นไป	-.15209	.17774	.393	-.5032	.1990
30-39 ปี	20-29 ปี	-.27815	.16402	.092	-.6021	.0458
	40-49 ปี	-.30212*	.12441	.016	-.5479	-.0564
	50 ปีขึ้นไป	-.43024*	.12329	.001	-.6738	-.1867
40-49 ปี	20-29 ปี	.02397	.17851	.893	-.3286	.3766
	30-39 ปี	.30212*	.12441	.016	.0564	.5479
	50 ปีขึ้นไป	-.12813	.14201	.368	-.4086	.1524
50 ปีขึ้นไป	20-29 ปี	.15209	.17774	.393	-.1990	.5032
	30-39 ปี	.43024*	.12329	.001	.1867	.6738
	40-49 ปี	.12813	.14201	.368	-.1524	.4086

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ Post Hoc ด้วยวิธี LSD พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับไม่เกิน 0.05 ระหว่างค่าเฉลี่ยของช่วงอายุของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติที่แตกต่างกัน มีการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ที่แตกต่างกัน 2 คู่ คือ

คู่ที่ 1 ช่วงอายุ 30 – 39 ปี กับ 40 – 49 ปี

คู่ที่ 2 ช่วงอายุ 30 – 39 ปี กับ 50 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 2. ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ของปัจจัยด้านจิตวิทยา

ปัจจัยด้านจิตวิทยา	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.524	.3		5.075	.000
การให้คุณค่า ความใส่ใจ และ ความสนใจส่วนบุคคล	.394	.083	.407	4.720	.000
ประสบการณ์ส่วนบุคคล	.216	.076	.246	2.853	.005

R = 0.601, R² = 0.361, Adjusted R² = 0.353

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่จำแนกออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคล (Sig. = 0.00) กับ ด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล (Sig. = 0.05) สามารถอธิบายความผันแปรต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ต่อความผันแปรของการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ถึงร้อยละ 35.3 (Adjusted R² = 0.353) ทั้งนี้ สามารถนำค่า Standardized Coefficients Beta มาอธิบายความสำคัญของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคล มีความสำคัญร้อยละ 47.2 และด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล มีความสำคัญร้อยละ 28.5

สมมติฐานที่ 3. ปัจจัยภายในองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ของปัจจัยภายในองค์กร

ปัจจัยภายในองค์กร	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	2.216	.209		10.6	.000
ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน	.153	.074	.216	2.066	.04
ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน	.229	.083	.323	2.763	.006
ด้านการส่งเสริมความรู้	.123	.0081	.157	1.516	.132

R = 0.645, R² = 0.416, Adjusted R² = 0.404

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยภายในองค์กรที่จำแนกออกเป็น 3 ด้าน แต่มีเพียง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน (Sig. = 0.04) และด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน (Sig. = 0.006) ที่สามารถอธิบายความผันแปรต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ต่อความผันแปรของการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ถึงร้อยละ 40.4 (Adjusted R² = 0.404) ทั้งนี้ สามารถนำค่า Standardized Coefficients Beta มาอธิบายความสำคัญของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน มีความสำคัญร้อยละ 32.3 ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน มีความสำคัญร้อยละ 21.6

นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 4 คน ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจัยภายในองค์กรทั้ง 3 ด้านนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ทั้งนี้ ผู้บริหารนั้นมียุทธศาสตร์ในการกำหนดนโยบายที่ต้องคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลทำให้เจ้าหน้าที่ต้องตอบสนองต่อนโยบาย อีกทั้งกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานก็ให้ความสำคัญกับแนวทางในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลทำให้เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบและให้ความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล ขณะที่การส่งเสริมความรู้ในองค์กรก็มีส่วนในการเสริมสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงข้อมูลส่วนบุคคลจึงเป็นผลให้เจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติตระหนักพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ดังนั้น ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

สมมติฐานที่ 4. ปัจจัยภายนอกองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ของปัจจัยภายนอกองค์กร

ปัจจัยภายนอกองค์กร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.647	.265		6.204	.000
ด้านเทคโนโลยี	.213	.050	.271	4.238	.000
ด้านนโยบายของรัฐบาล	.254	.059	.322	4.289	.000
ด้านสื่อมวลชน	.193	.056	.266	3.417	.001

R = 0.65, R² = 0.422, Adjusted R² = 0.411

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรที่จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี (Sig. = 0.00) ด้านนโยบายของรัฐบาล (Sig. = 0.00) และด้านสื่อมวลชน (Sig. = 0.01) สามารถอธิบายความผันแปรต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ต่อความผันแปรของการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ถึงร้อยละ 41.1 (Adjusted R² = 0.411) ทั้งนี้ สามารถนำค่า Standardized Coefficients Beta มาอธิบายความสำคัญของตัวแปรทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านนโยบายของรัฐบาล มีความสำคัญร้อยละ 32.2 ด้านเทคโนโลยี มีความสำคัญร้อยละ 27.1 และด้านสื่อมวลชน มีความสำคัญร้อยละ 26.6

นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 4 คน ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าปัจจัยภายนอกองค์กรทั้ง 3 ด้าน นั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ โดยเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล และอาจส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อการละเมิดและการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล ขณะที่นโยบายของรัฐบาลนั้นเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องปฏิบัติตาม โดยมีการส่งเสริมให้หน่วยงานราชการ ข้อมูลภาครัฐไปปรับใช้ ส่งผลให้การบริหารจัดการและกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต้องมีการเปลี่ยนแปลง คำนึงถึงความถูกต้องและความโปร่งใส และสุดท้ายด้านสื่อมวลชนนั้นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม และชี้นำสังคม และยังมีช่องทางในการนำเสนอหลากหลาย สร้างการรับรู้ในหมู่ประชาชน ทำให้เกิดการตระหนักในที่สุด ดังนั้น ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA และหาความแตกต่างด้วย วิธีแบบ LSD พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ช่วงอายุ มีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถจำแนกความแตกต่างได้ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ช่วงอายุ 30 – 39 ปี กับ 40 – 29 ปี คู่ที่ 2 ช่วงอายุ 30 – 39 ปี กับ 50 ปีขึ้นไป แสดงว่าปัจจัยช่วงอายุของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติที่แตกต่างกัน มีการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ที่แตกต่าง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณัน ศรีเพ็ญ (ม.ป.ป.) ได้ทำการศึกษาเรื่องการตระหนักรู้ของพนักงานที่มีต่อระบบจัดการความปลอดภัยด้านอค์กีย์ พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีการตระหนักรู้ต่อระบบการจัดการจัดการความปลอดภัยด้านอค์กีย์ ในด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

2.วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่จำแนกออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคล กับ 2) ด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล สามารถอธิบายความผันแปรต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ต่อความผันแปรของการตระหนักรู้ถึงร้อยละ 35.3 (Adjusted R² = 0.353) และอธิบายได้อีกว่า เจ้าหน้าที่ให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจกับการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และมีประสบการณ์ที่ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่ที่มีความตระหนักถึงพระราชบัญญัติฯ อีกทั้ง หากพิจารณาค่า Standardized Coefficients Beta จะพบว่า ด้านการให้คุณค่า ความใส่ใจ และความสนใจข้อมูลส่วนบุคคลมีความสำคัญมากกว่า ด้านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล จากผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารูวดี แก้วมา, วิชา จันทรวงศ์, จารุเนตร ศรีโคกล่าม และกาญจนา อุดมสุข (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่องการตระหนักรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านกีฬาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมยังส่งผลต่อการตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ปัจจัยภายในองค์กรที่จำแนกออกเป็น 3 ด้าน แต่มีเพียง 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน (Sig. = 0.04) และ 2) ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน (Sig. = 0.006) ที่สามารถอธิบายความผันแปรต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ต่อความผันแปรของการตระหนักรู้ถึงร้อยละ 40.4 (Adjusted R² = 0.404) และอธิบายได้อีกว่า ผู้บริหารหน่วยงานให้ความสำคัญกับนโยบายและคุณค่าด้านการรักษาความปลอดภัย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน ก็มีหลักการที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยข้อมูลสารซึ่งครอบคลุมการ

ดำเนินงานที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่ที่มีความตระหนักถึงพระราชบัญญัติฯ อีกทั้ง หากพิจารณาค่า Standardized Coefficients Beta พบว่า ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานมีความสำคัญมากกว่าด้านผู้บริหารของหน่วยงาน ในส่วนของ 3) ด้านการส่งเสริมความรู้ แม้จะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจัยภายในองค์กรทุกด้าน มีผลต่อการตระหนักรู้ สิ่งที่เกิดขึ้นอาจเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ระดับ 0.07 ส่งผลให้การวิจัยเชิงปริมาณอาจมีความคลาดเคลื่อน แต่อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ก็สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ สรุปว่า ปัจจัยภายในองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ทั้งนี้ ปัจจัยภายในองค์กรนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดการตระหนักรู้ของ ทะเนงศักดิ์ ประสบกิจดิคุณ (2535 อ้างถึงใน กรรณภา วัชรธำรงกุล, 2552, หน้า 27) ที่อธิบายว่า ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้าเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลนั้นสนใจ ส่งผลให้บุคคลที่อยู่สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมเกิดความตระหนักรู้ขึ้น โดยลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้านี้จึงนำมาวิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยภายในองค์กรก็เป็นสิ่งเร้าลักษณะหนึ่งที่กระตุ้นให้คนในองค์กรให้เกิดพฤติกรรมการตระหนักรู้ได้เช่นกัน และหากนำแนวคิด 7S McKinsey (ม.ป.ป. อ้างถึงใน วิโรจน์ ก่อสกุล, 2566ก, หน้า 9 – 11) มาวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรเพิ่มเติมก็จะพบว่า มีสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของคนในองค์กรจนนำไปสู่การตระหนักรู้ คือ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) ระบบงาน (System) รูปแบบการปฏิบัติงาน (Style) บุคลากร (Staff) โดยสามารถอธิบายได้ว่า โครงสร้าง (Structure) ของสำนักข่าวกรองแห่งชาตินั้นเป็นระบบราชการ และมีสายบังคับบัญชาแบบแนวตั้ง โดยมีผู้บริหารเป็นผู้กำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารองค์กร (Strategy) รวมถึงรูปแบบการปฏิบัติงาน (Style) ซึ่งจะต้องอิงกับกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ส่งผลให้มีระบบงาน (System) ต้องดำเนินงานตามกฎระเบียบ ขณะที่ด้านบุคลากร (Staff) ก็เป็นการจัดทรัพยากรมนุษย์ซึ่งนอกจากจะจัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับตำแหน่งแล้วยังต้องมีการส่งเสริมให้เกิดทักษะและความรู้อีกด้วย ดังนั้น สิ่งที่กล่าวมาจึงสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยภายในองค์กร ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้บริหารของหน่วยงาน 2) ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน และ 3) ด้านการเสริมความรู้ ที่มีต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในองค์กรกับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ปัจจัยภายในองค์กรที่จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี (Sig. = 0.00) ด้านนโยบายของรัฐบาล (Sig. = 0.00) และด้านสื่อมวลชน (Sig. = 0.01) สามารถอธิบายความผันแปรต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ต่อความผันแปรของการตระหนักรู้ถึงร้อยละ 41.1 (Adjusted R² = 0.411) และอธิบายได้อีกว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อการบริหารจัดการและกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจมีความเสี่ยงต่อการละเมิดและการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล โดยจะต้องมีการพิจารณานำเทคโนโลยีมาใช้อย่างรอบคอบและเหมาะสม ขณะที่นโยบายของรัฐบาลโดยเฉพาะการประกาศเรื่องธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐก็ส่งผลให้ภาครัฐต้องมีการปรับตัวเรื่องกระบวนการบริหารจัดการและกระบวนการทำงานที่ต้องคำนึงถึงการใช้อย่างถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นธรรม รวมถึงการรักษาความปลอดภัยข้อมูลที่อยู่ในกำกับดูแล ขณะที่สื่อมวลชนก็มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม ชี้นำสังคม และยังมีช่องทางในการนำเสนอหลากหลายในการสร้างการรับรู้และความตระหนักในหมู่

ประชาชน สิ่งทีกล่าวมาจึงเป็นการกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่เกิดความตระหนักในความสำคัญของพระราชบัญญัติที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล อีกทั้ง หากพิจารณาค่า Standardized Coefficients จะพบว่า ด้านนโยบายของรัฐบาล มีความสำคัญที่สุด รองลงมาคือด้านเทคโนโลยี และสุดท้ายคือด้านสื่อมวลชน จากผลการวิเคราะห์ด้วยความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกองค์กรสอดคล้องกับแนวคิดการตระหนักรู้ของ ทะนงศักดิ์ ประสบกิติคุณ (2535 อ้างถึงใน กรรณภา วัชรธำรงกุล, 2552, หน้า 27) ที่อธิบายว่า ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้าเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลนั้นสนใจ ส่งผลให้บุคคลที่อยู่สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมเกิดความตระหนักรู้ขึ้น โดยลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้านี้จึงนำมาวิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรก็เป็นสิ่งเร้าลักษณะที่กระตุ้นให้คนในองค์กรให้เกิดพฤติกรรมการตระหนักรู้ได้เช่นกัน อีกทั้งหากนำแนวคิดของธวัชพันธ์ เจริญนันท์ (2551, หน้า 13 – 15 อ้างถึงในวิโรจน์ ก่อสกุล, 2566ข, หน้า 79 – 80) ที่ได้อธิบายถึงสภาพแวดล้อมขององค์กร ก็จะพบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรบางอย่างมีผลต่อพฤติกรรมขององค์กรอันนำไปสู่การตระหนักรู้ได้แก่ สังคมและวัฒนธรรมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้คนในสังคมมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการนำเสนอของสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อคนในสังคม อีกทั้งการเมืองซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและกฎหมายซึ่งทุกภาคส่วนจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนและกระบวนการทำงานของทุกภาคส่วน ดังนั้น สิ่งทีกล่าวมาจึงสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยภายนอกองค์กร ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเทคโนโลยี 2) ด้านนโยบายของรัฐบาล และ 3) ด้านสื่อมวลชน ที่มีผลต่อการตระหนักรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ของเจ้าหน้าที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปประมวลผลและใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย หากเกิดการรั่วไหล หรือมีการละเมิดการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล อาจส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยต้องมีการทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงแนวทางให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าวตามความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับปรุงมาตรฐานปฏิบัติราชการอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานให้มีความครอบคลุมการดำเนินงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2. หน่วยงานจะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญและการนำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) ไปปรับใช้ในกระบวนการทำงานอย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการถูกละเมิดมาตรการรักษาความปลอดภัยและการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลของหน่วยงาน

3. หน่วยงานด้านความมั่นคง ต้องเผชิญความท้าทายในเรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) และการปฏิบัติภารกิจด้านความมั่นคง โดยจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในการเก็บรวบรวม ใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อไม่ให้กระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและหน่วยงานเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) เพื่อนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
2. ควรมีการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (PDPA) เพื่อให้เกิดการนำหลักมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กรรณา วิชระธำรงกุล. (2552). การสร้างแบบวัดความตระหนักรู้ต่อผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. ปรินท์งานพิมพ์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวดี แก้วมา, วิภา จันทรวงศ์, จารุเนตร ศรีโคกล่าม และกาญจนาถ อุดมสุข. (2565). การตระหนักรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมการสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านกีฬา ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. ใน วิรัตน์ ปิ่นแก้ว (บ.ก.), *วิจัยสร้าง Innovation and Technology เพื่อรองรับสังคมไทยสู่ยุค Digital World*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 14. วันที่ 7 – 8 กรกฎาคม 2565 (น.1901-1912). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- เฉลิมพล ศรีหงษ์. (2566). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารระบบนิเวศวิทยาทางรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- นริศา จันท์เกษ. (2558). *การบริหารจัดการความขัดแย้งองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- วรรณ ศรีเพ็ญ. (ม.ป.ป.). *การตระหนักรู้ของพนักงานที่มีต่อระบบจัดการความปลอดภัยด้านอัคคีภัย*. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิโรจน์ ก่อสกุล. (2566ก). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- วิโรจน์ ก่อสกุล. (2566ข). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารเชิงองค์กรและนวัตกรรมในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.